

אוצר החכמה

כל יהודי צריך להשתדל לדבר בלשון הנקיה והיפה ביותר, תמיד יכול האדם לומר דבר לא טוב אם הוא צריך לדבר כך - באופן נקי וטהור. וכידוע שענין שמירת הפה וצניעותו הוא דבר גדול מאוד, ובפרט עם לומד בפה קדוש זה תורה עליו לשמור את עצמו שלא ילכלך כלי נאה זה.

וידוע המשל בזה לאדם שהכין מעדני מלכים לכבוד אורחיו החשובים ועמל וטרח שהמאכלים יצאו משובחים מאוד. וכשהגיעו האורחים הוציא הלה את המאכלים והאכיל את אורחיו החשובים. אך לפתע מתברר שכל האוכל מאוס מאוד והטעם שבו חמוץ ומר, אשר יד אדם סולדת ממנו. הלה לא מצא מנוחה היאך התקלקל האוכל שעליו כל כך השקיע ועמל. לבסוף התברר לו שהכלים שבהם בישל את האוכל היו מלוכלכים ומשום כך כל האוכל התקלקל.

כך הוא אדם היושב והוגה בתורה יומם ולילה, אם אינו שומר את פיו אזי הכלי שבו הוא לומד את התורה הוא כלי לא נקי, וכל התורה שלומד ע"י פה לא נקי זה - לא מועילה במאומה, רח"ל.

ועל כן יש לכל אדם לשמור על צניעות פיו ובכך יוכל לומר דברי תורה ולהתפלל מתוך כלים נקיים, ובכך תלמודו ותפילתו יעלו לרצון לפני ה'.

בוצרין בטהרה ומוסקין בטומאה, אמר מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל, ולא היה ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל, ע"כ.

והדברים מבהילים! על מה שאחד מהם שמר על לשונו ואמר "מפני מה

בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה" - זכה הוא להורות הוראה בישראל! שהרי צריך האדם להצניע את דיבורו, וגם אם גלוי וידוע שההיפך של טמא הוא אינו טהור, עדיין יש לאדם להצניע ולעדן את דיבורו.

ערוך מספרת שם הגמ': "הנהו תלתא כהני חד אמר להו הגיעני כפול וחד אמר הגיעני כזית וחד אמר הגיעני כזנב הלטאה בדקו אחרי ומצאו בו שמץ פסול", ע"כ.

ומצינו עוד ששלמה המלך בשיר השירים לא כתב דבר מגונה אע"פ שכך היה. שהגמרא בגיטין (לו ע"ב) אומרת "עלובה כלה שזינתה בקרב חופתה", כלומר, עם ישראל עשו את העגל בעוד שהיו עם השכינה בהר סיני. ואמר הכתוב בשה"ש (א, יב): "עד שהמלך במסיכו נרדי נתן ריחו". כלומר, בעוד שמלך מלכי המלכים הקב"ה על שלחן מסיבת חופתו, ונותן לעם ישראל את התורה, "נרדי נתן ריחו" - קלקלתי ונתלכלכתי בעון. ואומרת הגמ' "כתיב 'נתן ריחו' ולא כתיב 'הסריח'", וזאת כדי לא להוציא מילה שאינה ראויה [עיין פרש"י שה"ש שם].

לשוננו: "מובטח אני בזה שמורה הוראה
בישראל!"

צניעות האדם צניעות המעשים וצניעות
הדיבור מעדנים את האדם ואת
הליכותיו, עד כדי כך שעם מדות אלו יכול
הוא להגיע לדרגות גבוהות מאוד בעבודת
ה' ולהיות גדול בתורה. "יש לך אדם כזה
ואתה נותן תורה על ידי" - יסודו הוא
משום "דהוי צנוע ומעלי"!

כמו שבצניעות הגוף אם האדם מתנהג
בצניעות זוכה הוא לקרבת ויחוד
השם, כך גם מי ששומר את עצמו מכל
דיבור רע זוכה למעלות מיוחדות, כמו
שכתב הגר"א באגרתו (בשם המדרש) "כל
רגע ורגע שאדם שחוסם פיו זוכה הוא
לאור הגנוז שאין כל מלאך וברייה יכולין
לשער". שהרי מי ששומר על צניעות פיו
שעל ידי כך יוכל לזכות בתורה, כמו
שאמר הלל הזקן על התלמיד ששמר את

מס' ת"ת: 1234567
אחיד: 1234567

מס' ת"ת: 1234567
אחיד: 1234567

מס' ת"ת: 1234567

מס' ת"ת: 1234567

מס' ת"ת: 1234567

שיעורי הרמי"ם

מס' ת"ת: 1234567

